

۲۲ جون ۲۰۱۴

ناتور رحمانی

آتش بیداد

درشعله های کینه وقت سوخت، ما و من
گلواژه های مهر، همه برباد رفته اند
با غ و بهار و سبزه و آب و نگار بود
آن شادی و صفا، همه از یاد رفته اند
آن عاشقان سرخوش دلدادگی و مهر
صد تیر به سینه خورده و ناشاد رفته اند
پرنده های سوخته پر و بال، در قفس
از ذهن روز، و خاطر صیاد رفته اند
(ناتور) بیاد آن همه بربادی تمام
با جمع سوختگان، به فریاد رفته اند

